

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 15. септембар 2011. године

Предмет бр. 50/10

Светлана СЕКУЛИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 15. септембра 2011. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 31. марта 2010. године и уписана је истог дана.
2. Дана 27. априла 2011. године, Комисија је послала писмо у коме је од жалиоца затражила додатне информације. Дана 8. маја 2011. године, жалилац је доставила одговор.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

3. Жалилац је бивши становник Косова са тренутним пребивалиштем на територији Србије. Она наводи да је у јуну 1999. године морала да напусти Косово због сукоба. Након одласка, отпуштена је са свог радног места у Министарству финансија, Канцеларија пореске управе у Приштини.

III. ЖАЛБА

4. Жалилац се жали поводом чињенице да од отпуштања није примила никакву финансијску надокнаду нити било какав други тип надокнаде. Такође се жали да је остала без икаквих прихода.

IV. ПРАВО

5. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
6. Комисија подсећа да, сходно члану 2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, она има надлежност једино над „жалбама које се односе на наводна кршења људских права до којих је дошло 23. априла 2005. године или касније или су произашла из чињеница насталих пре овог датума, при чему су поменуте чињенице проузроковале континуирано кршење људских права“.
7. Комисија сматра да је отпуштање са посла тренутни чин из кога не проистиче било каква могућа континуирана ситуација (видети случај *Новокмет*, предмет Саветодавне комисије за људска права, бр. 51/10, одлука од 13. априла 2011. године, § 6).
8. Комисија напомиње да се отпуштање наводно догодило у јуну 1999. године.
9. Следи да жалба лежи ван оквира правне надлежности Комисије *ratione temporis*.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући